

Jde na Šumavě ještě o ochranu přírody?

Je známo, že diskuse o směřování Národního parku Šumava jsou dlouhodobé, vyčerpávající a nevedou ke sblížení stanovisek. Nyní to ale vypadá spíše na „válečný stav“. Nepřítelem je ředitel Stráský a lesníci, kteří nechtějí pochopit, že „architektem přirozeného lesa je kůrovec“, jak řekl jeden z účastníků blokády, Mojmír Vlašín. Ukazuje se, že další diskuse nemá smysl, protože hnutí pro „nezasahování“ a „divočinu“ má ve všem jasno. Kůrovec musí být chráněn – je to přirozený faktor, gradace se sama zastaví, smrky přežijí, kůrovce budeme hubit biocidy a lesníkům ukážeme... Jak je to typické pro všechna hnutí a ideologie, základem je vytvořit jednoduchá, srozumitelná a přitažlivá hesla a ta dogmaticky obhajovat. „Nechme přírodu přírodě, protože ona ví, co je třeba“, „divočina je podmínka našeho žití“, „ochraňujme procesy“ apod. Taková hesla jsou objevná i pro média, jsou hlásáním změny, slibují pokrok, dříve bychom řekli, jsou revoluční. Pokolikáté se již opakuje tento scénář a lidé, zvláště mladí lidé jsou nepoučitelní, zcela propadají nejrůznějším – ismům, hnědým, rudým, zeleným, která slibují ... Vždy také platilo, že boj hnutí zoceluje, semkne ho, aktivizuje, a tak se ptejme, nejde právě o to při blokádě a ochraně kůrovce na Šumavě? A za co vlastně ti lidé tak bojují. Copak divočinou musí být pouze uhynulý les. Co je to za fanatismus, který si libuje ve zkáze, nedbá na hodnoty líbezné lesnaté krajiny, kterou Šumava v minulosti byla. Kde králem lesa byl buk, který zaručuje trvalost a odolnost lesa. Nyní se sám, bez lidské intervence není schopen vrátit na převážnou část území, kde byl kdysi doma. Jak se mu to podaří, když „nebudeme zasahovat“? Jak si ti lidé osobují právo rozhodovat, že typická zelená šumavská krajina se stane ve jménu jejich divočiny jakýmsi paskvilem na les, se soušemi stromů a lány vysoké trávy, posléze snad s pomalu vznikajícím (opět) smrkovým lesem a dalšími rozvraty. Takový les nebude produktem přírody, ale fanatiků co chtějí zachránit svět a napravit přírodu. Je příznačné, že při obhajobě těch nejzvrácenějších ideologií se vždy našli také vědci, kteří je posvěcovali, snažili se je doložit účelovými výzkumy, spekulacemi a dodat jim na věrohodnosti. Současné dění na Šumavě je panoptikem, divadlem, které má s pomocí médií přesvědčit prostého občana o tom, že se zde někdo bije za naši přírodu. Není tomu tak. Zviditelňují se tady pouze „zelená hnutí“ se svým dogmatickým viděním jediné pravé přírody, co vznikne na troskách kulturní krajiny.

Radomír Mrkva